

Henri Ghekiere:

Biggenmarchant in de jaren '30

Henri Ghekiere: biggenmarchant in de jaren '30

Na de eersten oorlog waren er heel wat leurders langs onze Vlaamse wegen. Er werd toen geleurd met van alles wat je maar kon bedenken. Natuurlijk de melkventers, biervoeders, visboeren, maar ook voddenmarchants, konijnenvellenkopers, scharenslijpers, opkopers van oude metalen en ook de nieuwmarkters uit Roeselare met kleren, lakens, lijnwaad, koorden en kommelens, manden allerhande, vlechtwerk van eigen makelij, borstels, enz... Iedereen probeerde aan de kost te komen door wat koopwaar aan de man te brengen. Als men van zijn handeltje kon leven was men al content.

Maar er was er ook een die met biggen leurde. Henri Ghekiere, Ritten van de Prinse, was zijn roepnaam. Iedere zaterdag trok hij voor dag en dauw, met paard en een zware traamkar naar Poperinge. Daar was er elke zaterdagmorgen varkensmarkt. Ritten kocht daar enkele nesten biggen om die dan in de eerstvolgende dagen in zijn streek rond Ledegem-Moorsele-Dadizele aan particulieren te verkopen. Zo zag men Ritten in de late namiddag met zijn lading huiswaarts keren. Zijn paard nog steeds meer in draf dan op stap. De man had wel een heel bijzonder paard. Het was alsof dat beest voor dit soort werk geschapen was. 't Was bovendien echt een prachtig dier: groot, sterk en met mooi blinkend bruin haar. En het had bovendien ook nog eens een speciale gave. Als Henri een glaasje teveel op had of af en toe eens indommelde, dan zette dat slimme beest zijn terugreis alleen verder zonder hapering. Iedereen dacht: dat loopt ooit wel eens verkeerd af. Nee hoor! Het dier was op dat gebied even schrandler als zijn baas. In die tijd was dat nog mogelijk, vandaag geraakt men in zo'n toestand niet eens meer 500 m ver. Henri verdiende zo zijn boterham door aan de kleine man een biggetje voor eigen kweek te verkopen. Enfin, Ritten van de Prinse is reeds lang gestorven, paard en kar versleten net zoals Henri's manier van handel drijven.

Uit *'En de boer, hij ploegde voort ... herinneringen uit een lang vervlogen tijd'*. Frans Dejonckheere
1926-2014